

РЕШЕНИЕ

№ 6877

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3804** по описа за **2024** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Асансьори –БГ“ ЕООД/ Дом 1- БГ“ ЕООД/ с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Р. Л., срещу Решение/ без посочен номер/ от 14.12.2023г., постановено по НАХД № 11832/ 2023г. на СРС, 132 състав.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно. Според касатора, АУАН е съставен в нарушение изискванията по чл. 40 от ЗАНН. С решението си СРС не е изложил мотиви, като не е обсъдил доводите и възраженията на жалбоподателя. Иска се отмяна на обжалваното решение и вместо него постановяване на ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Разноски не се претендират.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация - Директор на Дирекция“Инспекция по труда“- Софийска област, в съдебно заседание се представлява от юрк.И., който оспорва жалбата и моли АССГ да остави в сила оспореното решение на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна, но не по изложените в същата съображения. Решението е валидно и допустимо, но неправилно, поради несъответствие с материалния закон.

Анализирайки всички събрани доказателства решаващият съд е приел, че на 03.04.2023 г. в [населено място] „Дом-1 БГ” ЕООД/ понастоящем „Асансьори –БГ“ ЕООД/ сключило трудов договор с И. П.. На 17.05.2023 г. П. подал сигнал до ГИТ. Св. Г. и Ж.П. – служители в Дирекция „инспекция по труда” – Софийска област извършили проверка, за което бил съставен Протокол № ПР23200064 от 09.06.2023г. В хода на същата било установено, че на 22.05.2023 г. управителят на „Дом-1 БГ” ЕООД („Асансьори –БГ“ ЕООД) издал заповед № 001 за дисциплинарното уволнение на П. и прекратяване на трудовото правоотношение с него. На 23.05.2023 г. дружеството подало до НАП уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение на П. с „Дом-1 БГ” ЕООД. Същевременно, заповедта за дисциплинарно уволнение не е била подписана от работника и не е била получена от него към момента на проверката. На база така установеното при проверката (обективизирана в Протокол № ПР23200064) срещу дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2300329 от 09.06.2023 г. като е прието извършено нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, тъй като е подадено преждевременно до ТД на НАП уведомление за прекратяване на трудовия договор с лицето П., преди трудовото правоотношение да е било прекратено. Въз основа на АУАН е издадено НП № 23- 2300329 от 04.08.2023 г., издадено от директора на Дирекция „инспекция по труда” – Софийска област, с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ на „Дом 1- БГ“ ЕООД /“Асансьори –БГ“ ЕООД/ с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда.

Правилно СРС е приел, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. АУАН е съставен в присъствие на съответен представител на санкционираното дружество и на свидетел при установяване на нарушението, което е посочено и в обжалваното решение на СРС, а твърденията в жалбата са неоснователни. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова

квалификация.

Не е реализирано касационното основание по чл. 348, ал.3, т. 2 вр. ал.1, т.2 от НПК (съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради липса на мотиви) тъй като прегледът на процесуалната дейност на районния съд и съдържанието на изложените в решението му съображения указва за изпълнение на задълженията му за цялостен фактически, доказателствен и правен анализ, като са обсъдени надлежно доводите на страните, съобразно регламентирания процесуален стандарт.

Неправилно обаче е приложен материалния закон от първоинстанционният съд. В случая, СРС е приел, че е извършено нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, тъй като дружеството преждевременно е подало до ТД на НАП уведомление за прекратяване на трудовия договор с П. преди трудовото правоотношение реално да е било прекратено, поради което, според районния съд, правилно е наложена санкция на основание чл. 414 ал.3 от КТ.

Съгласно чл.3, ал.1,т.2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда, Уведомлението съгласно приложение № 1 се изпраща: т. 2. в седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор.В чл. 62, ал.3 от Кодекса на труда е регламентирано, че в седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 62, ал. 3 от КТ вр чл.3, ал.1,т.2 от Наредбата се състои в бездействие на работодателя касателно вмененото му от КТ задължение за уведомление на НАП в указания 7 - дневен срок, считан от прекратяване на трудовия договор.Жалбоподателят обаче не е санкциониран за такава деятелност (бездействие), а защото преждевременно е подал до ТД на НАП уведомление за прекратяване на трудовия договор. В случая по несъмнен начин се установява, че уведомление до съответната ТД на НАП за прекратяване на трудов договор с лицето П. е изпратено на 23.05.2023г. От друга страна от доказателствата по делото е видно, че заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 330 ал.2 т. 6 от КТ(за дисциплинарно уволнение), не е била подписана от работника и не е била получена от него към момента на проверката. Съгласно чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ трудовият договор се прекратява: при прекратяване без предизвестие - от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора. Ето защо съдът намира, че при липсата на надлежно подписана заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, то всъщност не е било прекратено, и в този смисъл, за дружеството не е възникнало задължение за изпращане на уведомление по НАП. Преждевременното му изпращане не представлява нарушение. Предварителното изпълнение на невъзникнало задължение не може да породи никакви правни последици, но в същото време не може да доведе до осъществяването на състава на административното нарушение. Отговорността по чл. 62, ал. 3 КТ изисква наличие на прекратен трудов договор, който при прекратяване без предизвестие се счита за такъв от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора. При липсата на такава към датата на проверката, незаконосъобразно е наложено административно наказание на дружеството за нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ. Тук

следва да се отбележи за пълнота, че ангажирането на административнонаказателна отговорност предполага стриктното тълкуване и прилагане на приложимите норми, поради което дори и да се касае за непрецизност или непълнота в закона е недопустимо обосноваването ѝ чрез разширително тълкуване или прилагане по аналогия - съгласно чл. 46, ал. 3, вр. ал. 2 ЗНА.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 14.12.2023г., постановено по НАХД № 11832/ 2023г. на СРС, 132 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ НП № 23- 2300329 от 04.08.2023 г., издадено от директора на Дирекция „инспекция по труда”– Софийска област, с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на „Дом 1- БГ“ ЕООД /“Асансьори –БГ“ ЕООД/ с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.